

Το Σάββατο 9 Μαΐου 2015 συμπληρώνονται 65 χρόνια από την ημέρα που ο τότε ΥΠΕΞ της Γαλλίας Ρομπέρ Σουμάν διακήρυξε τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, πρόδρομου θεσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ και πολλά χρόνια η επέτειος αυτή έχει καθιερωθεί επισίμως ως η Ημέρα της Ευρώπης.

Όπως οι πλειότες από τις θεσμοθετημένες διεθνείς «ημέρες», έτσι και η Ημέρα της Ευρώπης άφηνε την κοινή γνώμη μάλλον ασυγκίνητη. Φέτος, υπό το κράτος των εξαιρετικών συνθηκών που έχουν καταλάβει τις σχέσεις της χώρας μας με τους υπόλοιπους 27 εταίρους της Ένωσης, φορείς και πολίτες προγραμματίζουν δράσεις προκειμένου να υποστηρίξουν εμφατικά την παραμονή της Ελλάδας στο κέντρο των ευρωπαϊκών δομών. Ως μια εύγλωττη και απλή κίνηση, μάλιστα, ο κόσμος παρακινείται για την ανάρτηση στα μπαλκόνια της ευρωπαϊκής σημαίας.

Ουδέποτε, εκτός της στρατιωτικής μου θητείας, είχα αναρτήσει τη Γαλανόλευκη στο μπαλκόνι μου ή αλλού, αν και την τιμώ και μου φαίνεται από τις ομορφότερες του κόσμου. Αυτή τη φορά, χωρίς δεύτερη σκέψη, πήγα στον Κοκκώνη και αγόρασα την μπλε σημαία με τα δώδεκα κίτρινα αστέρια στο κέντρο της σε κυκλική διάταξη, που σχεδίασαν το 1955 ένας Βέλγος και ένας Άσσιός, και θα επιδι-

Το δέκατο αστέρι

 ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΝΗ*

ώζω να εξηγήσω γιατί.

Πήγα Α΄ Δημοτικού τη χρονιά που η χώρα μας έγινε μέλος της Κοινότητας και ανήκω στα πρωτόκια που υποδέχτηκαν τα σχολικά βιβλία σε δημοτική γλώσσα και μονοτονικό. Ο πατέρας μου, ειδικός γραμματέας στο υπουργείο Παιδείας τότε, ήταν πολιτικός υπέρμαχος και των δύο. Τον θυμάμαι να μιλά με όραμα και πίστη στο ότι η εισδοχή μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια αποτελεί ιστορική δικαίωση του έθνους και ότι η καθιέρωση της γλώσσας που μιλά και κατανοεί ο λαός είναι αδήριτη ανάγκη σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Ο αντίλογος ερχόταν, σε κάθε κυριακάτικο οικογενειακό τραπέζι, από τον πεθερό του, που έλεγε ότι «η ΕΟΚ, όπως και το ΝΑΤΟ, είναι ένα εργαλείο των Αμερικανών για να ελέγξουν την Ελλάδα» και ότι «γλώσσα χωρίς πνεύματα δεν είναι Ελληνικά», καταλήγοντας τακτικά σε καθγή.

Όλα αυτά έμοιαζαν ακατανόητα στο μυαλό μου,

αλλά μάλλον λόγω πλύσης εγκεφάλου από τον πατέρα μου ενστερνιζόμουν από πολύ μικρός και την Ευρώπη και τη δημοτική γλώσσα. Μεγαλώνοντας, είδα την πατρίδα μου να αλλάζει μέσα από πρωτόγνωρου μεγέθους χρηματοδοτήσεις, να αποδικτά θεσμικό εξοπλισμό όπως τα πιο προηγμένα κράτη του κόσμου, να εκσυγχρονίζεται και από περιφερειακό τουριστικό κράτος στο όριο των διεθνών εξελίξεων να συμμετέχει στο κέντρο όλων ανεξαιρέτως των ευρωπαϊκών δομών. Συμμετείχα στο πρόγραμμα ανταλλαγής «Σωκράτης» και για πρώτη φορά μέσα από την ακαδημαϊκή μου εμπειρία σε ένα πανεπιστήμιο άλλης χώρας κατάλαβα ότι, ναι, έχουμε πάμπολλα κοινά σε κοινωνικό, πολιτισμικό και πολιτικό επίπεδο με τους πρώην κατακτητές μας. Πήρα την άδειά μου ως δικηγόρου και πληρώθηκα ως επαγγελματίας για πρώτη φορά σε ευρώ τον Γενάρη του 2002. Όχι χωρίς υπερηφάνεια, χάξευα στην αρχή τα χαρτονομίσματα

που έφεραν την ελληνική παράλληλα με τη λατινική γραφή, όπως, φαντάζομαι, θα αισθάνονταν και οι Βούλγαροι εταίροι μας όταν βλέπουν την κυριλλική γραφή στις νεότερες εκδόσεις των ευρωχαρτονομισμάτων. Κυρίως, αισθάνθηκα έκτοτε ότι η ιδιαίτερη και αντιφατική πατρίδα μου δεν έχει μόνο κριτές και άσπονδους γείτονες αλλά και εταίρους που συνομιλούν μ' εμάς ισότιμα, ακόμη κι αν σε επίπεδο ανάπτυξης τους παρακολουθούμε από κάποια απόσταση. Θυμάμαι και δεν θα ξεχάσω ποτέ τη στήριξη της Ευρώπης σε κάθε κράτος-μέλος που απειλείται από την ακροδεξιά, καθώς αντιλαμβανόμαστε και διδασκόμαστε από το κοινό ιστορικό μας παρελθόν. Και την τελευταία εξαιρετία, στα δύσκολα που εκόντες άκοντες βρεθήκαμε εμείς οι Έλληνες, η στήριξη της Ευρώπης, με όλες τις πολιτικές αντιφάσεις και την ενίοτε άκριτη αυστηρότητα των εταίρων μας, κράτησε και κρατά τη χώρα όρθια.

Γι' αυτούς και για αναρίθμητους άλλους λόγους θα γιορτάσω φέτος την Ημέρα της Ευρώπης με τους εταίρους μας. Το ελάχιστο που οφείλω στον πατέρα μου, στη γενιά μου και στο θαυμασμό που τρέφω για τον ευρωπαϊκό πολιτισμό μας είναι να δώσω τις μάχες που επιβάλλονται, ώστε το δέκατο αστέρι της ευρωπαϊκής σημαίας να παραμείνει σταθερό στη θέση του.

*Ο Β. Καραμητσάνης είναι δικηγόρος και πρόεδρος της Πλατφόρμας - Εταιρείας Αστικού Πολιτισμού.